

trykt her. Man tænke sig, hvad det vil sige, at Esbjerg Byraad eller en Vurderingskommission i Esbjerg med visse Mellemrum skal vurdere Ejendommene for at udfinde denne Værdistigning. Jeg tænker mig alle de barokke Muligheder, der kunne frembyde sig. Hvis der saaledes ligger to Hoteller ved Siden af hinanden, hvoraf det ene har en dygtig Vært, det anden en udygtig, — eller der er maaske kommet Væggetøj i det eller indtraadt andre Omstændigheder, som gøre, at dette Hotel ikke bliver besøgt —, skal man saa kunne sige, at den første Ejendom er stegen kolossalt i Værdi, og at Ejeren derfor kommer til at skatte af den forøgede Værdi, medens den anden Ejendom ikke er stegen i Værdi og derfor kan unddrage sig denne Værdistigningsskat. Man tænke sig ogsaa de Arealer, som ligge udenom denne lille Esbjerg By — ja, undskyld, den er kun lille endnu. Der ligger f. Eks. Teglværker umiddelbart udenfor Byen. Hvor ville disse ikke vokse i Værdi ved en Udvidelse af Esbjerg Havn og den Forøgelse af Byggemuligheder, som ville opstaa øjeblikkelig og blive gennemførte i en længere Aarrække! Jeg er selv gammel Teglværker, saa jeg kan tale med om den Ting. De ville vokse utroligt i Værdi, disse Teglværker; men se, om de skulle beskattes derfor! Nej, det er Esbjerg Kommune, der skal udrede disse Beløb.

Og endelig kommer jeg til det Spørgsmaal: Hvorfor skal man gøre dette? Dertil vil Ministeren svare: For at skaffe Esbjerg Mulighed for at betale den halve Million, som Staten vil kræve for at anlægge en Havn ved Esbjerg. Ja, jeg er en energisk Modstander af den Tanke, at man vil afkræve Esbjerg noget derfor, og det hovedsagelig af den Grund, at jeg ikke vil indbilde Esbjerg, at det er for dens Skyld, Havnen anlægges. Efter min Opfattelse, og jeg tror, den Opfattelse vil blive gjort gældende i Landstinget og ogsaa gennemført i Loven, ligger Sagen saaledes, at skride vi til denne kolossale Udvidelse af Esbjerg Havn, er det for det Land Danmarks Skyld, ikke for Esbjergs Skyld. Esbjerg kunde ligge, hvor den vilde; det har ingen Ting med det at gøre. Esbjerg Havn er en Eksport- og Importhavn for hele det Land Danmark, det er den, som ligger England nærmest. Derfor skulle vi gøre alt muligt for at aabne denne Havn, gøre den saa god som mulig, saa besejlelig som mulig og saa værdifuld for de fremmede som mulig. Men for Esbjerg By, nej! Altsaa, de Betragtninger, den

højtærede Minister før fremsatte, at Esbjerg Byraad enstemmigt var til Sinds at stemme for den østlige Havn, have for mig ikke den fjerneste Værdi. Om Esbjerg By kan vinde overordentligt ved, at der anlægges en østlig Havn, og om der ikke vindes noget tilsvarende, men at de bringes ind i Spekulationsforhold og lignende, som den højtærede Minister nævnedes, ved at der anlægges en vestlig Havn, har for mig ingen Betydning. Jeg er paa det rene med for mit Vedkommende, og jeg tror, Landstinget vil tage det samme Standpunkt, at man ikke anlægges denne Havn, ikke skrider til en Bekostning af 5, 6, 8, 10 eller 12 Mill. Kr. for Esbjergs Skyld.

Saa til Slut et Par Bemærkninger om Sagens Realitet. Ja, ærede Medlemmer maa ikke forfærdes over, at jeg siger „et Par Ord“, for jeg har et Ønske om at forkorte Debatten saa meget som muligt, og jeg gentager dette, at Tinget vist ikke er forberedt paa at gaa til en grundig Drøftelse af denne Sag. Jeg kan derfor kun fremstille mit personlige Syn paa Sagen, og det kan jeg gøre i al Korthed. Jeg opfatter Sagen saaledes: Der er eller bør i alt Fald være Enstemmighed om, at Esbjerg Fiskerihavn bør udvides og forbedres. Derfor vil jeg for mit Vedkommende ikke tro, at der vil blive Tvivl her i Landstinget om, at man vil følge Forslaget, for saa vidt som det lægger en Fiskerihavn mod Nordvest nær op ved Havet, ved Dybet, paa et isfrit Sted, ved friskere Vand osv. Derimod ved jeg ikke, hvorvidt man er paa det rene med, om man ved Trafikhavnen kan afgøre Spørgsmaalet Vest eller Øst. Men jeg vil dog sige til ærede Medlemmer, som kunde være i Usikkerhed i saa Henseende, at der ikke er saa stor Forskel paa Vest og Øst, som man skulde synes. Man tror jo, det er polært modsatte Steder. Men for en lille bitte By som Esbjerg gælder det virkelig, at disse to Steder ligge ganske nær ved hinanden. Hvis der var Tale om et London med dets 4—5 danske Mils Diameter, saa vilde der blive stor Forskel paa Øst og Vest; men det vil der ikke blive ved Esbjerg. Og det er i Virkeligheden saadan, at der er overordentlig lidt Forskel paa de to Anlæg i alle væsentlige Henseender. Men der er efter min Opfattelse det store Fortrin ved Vesthavnen, at den ligger nærmere ved det aabne Vand, at den tillader alle mulige Udvidelser, og at den ikke i væsentlig Grad forstyrrer noget af det nærværende. Alt det nærværende undtagen just Dybden ved Kajerne kan bibeholdes, de Masser af Spor,